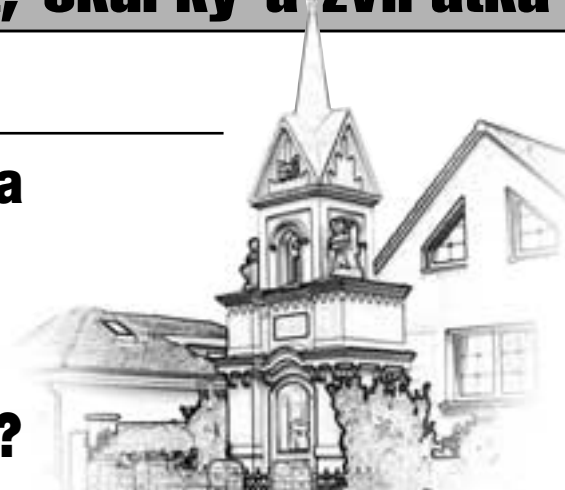

TÉMA ČÍSLA: Sport, okurky a zvířátka

Z OBSAHU:

- **Mateřská škola Přezletice**
- **ZOO koutek okolo nás**
- **Kde sportovat?**

MIMOŘÁDNÉ SLOVO - SLOVO MATEŘSKÉ ŠKOLY PŘEZLETICE

Přezletice mají konečně svoji vlastní školku! Bude sice ve Vnoři, v pronajatých a provizorních prostorách bývalé základní školy, ale bude konečně přezletická. Po neuvěřitelných peripetiích se získáním výjimky samotného Ministerstva mládeže, školství a tělovýchovy na zřízení mateřské školy na území jiného kraje než sídlí její zřizovatel, tj. obec, po doložení 16 mnohastраниkových příloh Žádosti o zápis do rejstříku škol a školských zařízení, po vyhlášení konkurzu na ředitele/ředitelku naší MŠ a následném jmenování ředitelky paní Michaely Spěváčkové, po udělení souhlasu stavebního úřadu ve Kbelích s užíváním prostor 1.patru budovy na Vnořském náměstí, po souhlasu „hygieny“ s užíváním prostor pro potřeby mateřské školy; prostě po mnoha vyplněných papírech, mnoha jednáních a neuvěřitelném množství času jsme dne 25. srpna vyhlásili ŽÁPIS do Mateřské školy Přezletice. Ten se konal ve středu 31. 8. 2011 a jak dopadl, to se dozvíte až v příštím čísle Obecního zpravodaje.

Radost nám trochu, vlastně spíš hodně, kalí to, že školka má smlouvu o pronájmu prostor jen na dobu jed-

noho školního roku. Ale slibujeme vám, že s urputností buldoka i umanutostí dotáhnout věci do konce budeme dělat vše pro to, abychom naši pracně založenou školku udrželi v životaschopném stavu i pro další školní roky. Nejdeálnější by pochopitelně bylo postavit v Kaštanové ulici novou moderní dvoutřídní školku a ve vlastních prostorách stát hrdě s hlavou vztyčenou a ne se krčit pod stále odtíkávacími hodinami v pronajatých prostorách.

A jaká naše nová školka vlastně bude? To je otázka pro naši paní ředitelku Michaelu Spěváčkovou, kterou mnozí z vás mohou znát jako učitelku z vnořské školky:

„Budovat školku je běh na dlouhou trať... Na startu stojíme všichni, zaměstnanci školky, obecní úřad a především Ti nejdůležitější - děti. A právě pro ně chceme školku s lákavým a podnětným prostředím, školku, ve které budeme vytvářet otevřený part-

nerský a komunikační vztah mezi rodinou, školkou a veřejností, školku, kde děti budou radostně a spokojeně, školku, kde si budou nejen hrát, ale také poznávat, naslouchat a prožívat...“

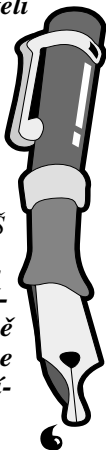
Školní rok naše nová mateřská školka odstartuje v pondělí 12. září a všem dětem, rodičům, pedagogickým i nepedagogickým pracovníkům a v neposlední řadě i Obci Přez-

letice jakožto zřizovateli školky přejeme šťastný, radostný a úspěšný vstup do nového školního roku.

Ing. Ludmila Červínová,
místostarostka obce

Michaela Spěváčková,
ředitelka MŠ

P.S. Abychom při „otevírání“ školky nezapomněly na naše školáky a hlavně prvňáčky – i jim přejeme pohodové zahájení školního roku 2011/12.

POLICIE KOLEČ ZASAHUJE V PŘEZLETICÍCH

A je to tak, i když zasahuje mnoha našim spoluobčanům či jen projíždějícím lidem zejména do jejich peněženek. Minimálně třikrát do měsíce měří policisté rychlost na Vnořské a vždycky někoho „uloví“; vzhledem k tomu, že nemáme k dispozici (a asi ani nemůžeme mít) podrobné údaje o rychlosti, za kterou jsou řidiči zastaveni a následně pokutováni, zásadní smysl celé akce je donutit „piráty silnic“, kteří se naší Vnořskou říjí třeba i stovkou, aby si to napříště rozmysleli a dodržovali rychlost na ulici, která těsně sousedí s chodníkem pro školáky, maminky s malými dětmi a pěšími vůbec.

Policisté z Koleč se zaměřují také na dodržování zákazu vjezdu nákladňáků nad 6 tun do obce směrem od křižovatky na Kocandě. Průjezd těžkých nákladňáků je jeden z velkých problémů, který nás trápí a protože bychom rádi zakázali průjezd všem nákladním autům, a to jak

ve směru od cukrovaru, tak i od Kocandy, připravujeme ve spolupráci s Policií Brandýs, odborem dopravy Brandýs i správcem silnic SUŠ Mnichovo Hradiště řešení této otázky. LC

STATISTIKA ČINNOSTI

Přestupek	květen	červen	červenec
Nedovolené stání vozidla na pozem. komunikaci	2	4	2
Nedovolené vjezdy do míst, kam je to zakázáno	5	5	9
Překročení povolené rychlosti	7	8	6
Přestupky proti veřejnému pořádku	2	3	1
Kontrola osob	7	7	2

— INFORMACE Z OBCE —

● Konečně dobrá zpráva pro maminky malých dětí – zatím to není ještě školka, i když se na ní intenzivně pracuje, ale je to nové dětské hřiště, které od léta funguje v ulici Pod Zahrady (Zlatý kopec). Protože hřiště těsně sousedí se zahrádkami některých bytů, dodržujte, prosím, návštěvní řád hřiště, čímž přispějete k vyššímu soukromí obyvatel jednotlivých zahrad. Děkuji.

● V srpnu proběhlo místní šetření stavebního úřadu u platu vedle autobusové zastávky Vnořská, který je ve velmi nevyhovujícím stavu a ohrožuje bezpečnost zejména malých

vodoteče (o cca 130 cm) dokáže postupně odvádět vodu z celé této „mokré“ louky i při tomto zatím provizorním upravením břehů (podle odborníků je potřeba břehy zpevnit prefabrikovanými betonovými prvky). Část vodoteče od můstku na Vnořské směrem k Oká-

lovu byla Povodím Labe vyčištěna a tím tak vznikly lepší podmínky pro odvádění vody z celé západní lokality Pod Zahrady. Bohužel pro správný průtok bylo nutno odstranit kořeny původních vrb, které dělaly přirozenou překážku plynulému odtoku. Tak radikální zásah by vážně poškodil stabilitu a tím životnost již jednou pokácených stromů, proto se muselo přistoupit k radikálnímu kroku a stromy odstranit.

chodců. Vlastník nemovitosti slíbil během září zjednat zásadní nápravu.

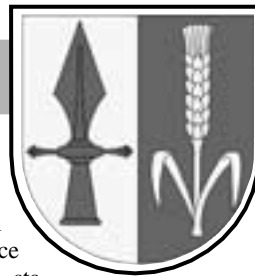
● Územním rozhodnutím mohou pokračovat práce na výstavbě nové otočky autobusu. Bude vypsáno výběrové řízení na zhotovitele; bohužel s vypsáním je potřeba počkat do září, kdy budou vyhlášeny dotační tituly, ze kterých bychom převážnou část nákladů potřebovali financovat. Bohužel některé zadávací podmínky hovoří zcela jasně, že o dotaci se může ucházet zájemce, na jehož plánovanou stavbu nebylo ještě vypsáno výběrové řízení. Je to velká škoda, protože se tímto „zvláštním“ postojem krajské metodiky připravujeme zbytečně o čas.

● První týden v srpnu se udělal první krok v odvodnění louky mezi vilami podél Vnořské a Okálovem. Důvody odvodnění myslím ani nemusím opakovat, jen doufám, že prohloubené koryto

● Konečně máme školku! Sice v provizorních pronajatých prostorách ve Vnoři, ale můžeme ve školním roce 2011/12 uspokojit 20 přezletických dětí, které nebyly přijaty ve školkách jiných. Zápis byl vyhlášen na den 31.8.2011. Já to nedokážu zkopírovat. Díky. LC

ZPRÁVY ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

DNE 1. 6. 2011

● ZO souhlasilo se zřízením příspěvkové organizace s názvem „Mateřská škola Přezletice“ se sídlem v Praze 9 – Vinoři. ZO pověřilo starostku a místostarostku obce k zabezpečení všech nezbytných úkonů s tím spojených.

● ZO souhlasilo se zřizovací listinou (přísp. organizace Mateřská škola Přezletice) a pověřilo starostku obce k jejímu podpisu.

● ZO rozhodlo o vyhlášení výběrového řízení na pozici „Ředitel/ka mateřské školy“. ZO pověřilo místostarostku obce k zajištění všech právně závazných úkonů k vyhlášení předmětného výběrového řízení. ZO doporučilo zveřejnit nabídku práce i v regionálním tisku, a to po zvážení konkrétních cenových nabídek inzerce.

● ZO rozhodlo o jmenování členů výběrové komise na výběr ředitele/ředitelky mateřské školy za zřizovatele (obec), a to v následujícím složení: předseda výběrové komise: ing. Ludmila Červínová, místostarostka obce, člen komise: Olga Hanzlíková. ZO rozhodlo i o ustanovení tajemníka výběrové komise, kterým bude ing. Ladislava Kopáčová.

● Starostka obce seznámila ZO s pravidelnou zprávou OP Koleč o činnosti Obecní policie. ZO vzalo tuto informaci na vědomí.

● ZO **nesouhlasilo** s podpisem předloženého Dodatku č. 1 k Plánovací smlouvě (Moravská stavební-INVEST; výstavba Nohavice). ZO je připraveno projednat jiný návrh Dodatku k Plánovací smlouvě, v němž budou řešeny pouze finanční záležitosti, s tím, že i tyto budou upraveny následovně:

1) notářská úschova bude nahrazena složením prostředků do banky se stanovením jasných pravidel pro výplatu prostředků;

2) převod pozemků bude bezúplatný, nikoli za úhradu.

3) ZO dále požaduje, aby do vlastnictví obce byly bezúplatně převedeny pozemky – nebo jejich dotčená část - určené pro výstavbu okružní křižovatk, které v důsledku jednání firmy Moravská stavební – INVEST a.s. byly převedeny na společnost WASA Group a.s.. Díky přístupu této společnosti je zablokována příprava výstavby okružní křižovatk.

● ZO souhlasilo s uzavřením Kupní smlouvy (pozemky v k.ú. Vinoř) s manželi Špánkovými a pověřuje starostku obce k přípravě a podpisu smluvních dokumentů.

● ZO souhlasilo s předloženou kupní smlouvou (s p. Sucháčkovou na pozemek v k.ú. Přezletice), s jejími podmínkami i s kupní cenou. Podpis smlouvy však doporučuje krátkodobě odložit. V dané lokalitě je plánována úprava komunikací a zelených ploch, mohlo by dojít k problémům do budoucna. ZO proto požaduje doplnění o stanovisko architekta ing. Starčeviče.

● ZO projednalo Závěrečný účet za r. 2010. ZO nemá námitky k Závěrečnému účtu za r. 2010 a plně jej schvaluje.

● ZO souhlasilo se záměrem prodat pozemek parc. č. 255/8 o výměře 39 m² v k.ú. Přezletice (pro výstavbu nové trafostanice na pozemku plánovaném pro stavbu MŠ) a pověřuje starostku obce k řádnému zabezpečení zveřejnění tohoto záměru s tím, že obec se může rozhodnout nabízený pozemek neprodat.

● ZO rozhodlo o poskytování příspěvku na dopravu žákům ZŠ, žákům víceletých gymnázií a studentům, a to ve výši **1000 Kč**. Příspěvek bude poskytnut na školní rok 2010/2011 a bude vyplacen zákonnému zástupci nezletilého žáka/studenta, příp. přímo plnoletému studentovi, a to po předložení závěrečného vysvědčení za školní rok 2010/2011 nebo po předložení maturitního vysvědčení. Vysvědčení mohou být ve výjimečných případech nahrazena potvrzením o studiu, dokládajícím, že student/žák byl ve školním roce 2010/2011 studentem/žákem dané školy. Kopie dokladů budou uloženy po zákonnou dobu v dokumentaci OÚ a bude s nimi nakládáno jako s citlivými údaji a nesmí být zveřejňovány. Termín vyplácení příspěvku: **od 29. 6. 2011 do 14. 9. 2011** včetně. Způsob vyplácení: v hotovosti na OÚ.

● ZO souhlasilo s přijetím sponzorských darů a s předloženými darovacími smlouvami. ZO pověřilo starostku obce k podpisu darovacích smluv. ZO dále pověřilo místostarostku obce k přípravě a odeslání děkovných dopisů sponzorům a doporučuje dárce zmínit i v obecním zpravodaji s tím, že i zde bude uvedeno, jak bylo s darovanými prostředky naloženo. Všem sponzorům ZO děkuje.

● ZO souhlasilo s uzavřením Smlouvy o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene IV-12-6011988/1 (přeložka kabelů na pozemku plánované výstavby MŠ) a pověřilo starostku obce k jejímu podpisu.

RŮZNÉ:

1) vyvázání stromů v aleji – Ing. Neumann připomněl, že dosud nebylo provedeno uvázání mladých stromů v aleji (nutnost zpevnění opory avizoval Ing. Neumann již na minulém zasedání ZO). Paní místostarostka neprodleně pověřila tímto úkolem p. L. Vocásku, zaměstnance OÚ, který nutně úpravy v nejbližším období provede.

2) Host – pan Brož – požádal ZO o vysvětlení části návrhu nového územního plánu. V blízkosti jeho pozemku je zakreslena plánovaná komunikace, která by měla sloužit jako přechodné dopravní řešení – obchvat obce. Pan Brož zpochybňuje plánovaný obchvat obce tzv. tangentu; nesouhlasí s tím, že obec plánuje případnou výstavbu tohoto obchvatu po částech a ne vcelku. Starostka obce sdělila p. Brožovi, že obec se samozřejmě bude maximálně snažit o výstavbu „vcelku“, nicméně vzhledem k velmi vysoké náročnosti obec musí připustit i variantu „výstavbu po částech“. V současnosti je centrum obce velice zatíženo masivními průjezdy vozidel, proto ZO hledá možnost odvést dopravu z centra. Po diskuzi se ZO bylo navrženo, aby se manželé Brožovi obrátili přímo na spoluvůdce územního plánu arch. Ing. Starčeviče.

3) Možnost přijímání „stravenek“ ve Vinoři (jídlna p. Dvořáka) – po řadě připomínek

ze strany seniorů z obce se ZO rozhodlo zkontaktovat p. Dvořáka, zda by byl ochoten přijímat „stravenky“ naší obce (tj. příspěvek na stravné). Snahou je rozšířit možnost stravování seniorů. Ing. Neumann se nabídl, že tuto možnost prověří a bude co nejdříve informovat ZO a naše občany.

DNE 27. 6. 2011

● ZO souhlasilo s uzavřením Dodatku č. 3 ke Smlouvě o spolupráci uzavřené s firmou OBADI s.r.o. (důvodem je časová prodleva ve schvalování ÚP) a pověřilo starostku obce k jeho podpisu.

● ZO souhlasilo s podpisem Dodatku č. 1 (s firmou Moravská stavební INVEST) dle přiloženého upraveného znění (Ponechána byla pouze nezbytná právní ustanovení a ujednání o výši, způsobu a termínu úhrady finančních prostředků za zvýšenou zátěž vlivem plánované výstavby firmy v lokalitě Nohavice). ZO pověřilo starostku obce k podpisu Dodatku č. 1 pouze za podmínky, že v Dodatku č. 1 nebudou prováděny žádné další změny a současně s podpisem Dodatku č. 1 bude obci předložen souhlas společnosti W.A.S.A. a.s. s výstavbou okružní křižovatk a žádost této společnosti o vymezení pozemku ze ZPF.

● ZO souhlasilo s prodejem pozemku parc. č. 255/8 o výměře 39 m² v k.ú. Přezletice (výstavba nové trafostanice) společností ČEZ Distribuce a.s. ZO projednalo navrhovanou budoucí kupní smlouvu a souhlasilo s jejím uzavřením. ZO pověřilo starostku obce k podpisu Smlouvy o uzavření budoucí kupní smlouvy na nemovitost/I č. IV-12-6011410/3 s firmou ČEZ Distribuce, a.s..

● ZO souhlasilo s povolením výherního automatu do 30. 06. 2011 a pověřilo starostku obce k vydání příslušného rozhodnutí.

● ZO souhlasilo s uzavřením Smlouvy o zřízení věcného břemene č. IE-12-6000707/044 (KNN – ulice Topolová, Akátová, Ctěnická) a pověřilo starostku obce k jejímu podpisu.

● ZO souhlasilo s uzavřením Smlouvy o spolupráci (o akceptaci stravenek resp. příspěvku na stravné seniorům) s p. Josefem Dvořákem (Jídlna ve Vinoři) a pověřilo starostku obce k jejímu podpisu.

● ZO pověřilo starostku a místostarostku obce k dalším nutným krokům v dané oblasti (vybudování tlakové kanalizace v Jilmové ulici, řešení problému s balastní vodou v ulici Pod Hájem včetně dořešení napojení ulice U Bažantnice na hlavní kanalizační řad), k zadání vypracování studií a projektů a ke zjištění možnosti získání dotace na daný projekt.

● ZO pověřilo starostku obce k vydání vyjádření ke stavebnímu záměru p. Roubíčka dle návrhu Ing. Starčeviče.

● ZO pověřilo starostku obce k projednání návrhů Ing. Starčeviče s pí. Janů a s pí. Sucháčkovou a k výběru vhodné navržené varianty. ZO pověřilo starostku obce k vydání vyjádření ke stavebnímu záměru pí. Janů dle výsledku jednání.

RŮZNÉ:

● ZO pověřilo starostku obce k vydání vyjádření k projektu stavby „Obytný soubor Nohavice, Přezletice, okr. Praha – východ, I. ETAPA“, a to s následujícími podmínkami a ustanoveními:

a) souhlas s řešením organizace výstavby je podmíněn doplněním Technické zprávy E.01 v kapitole a) o seznam úseků místních komunikací, které nebudou moci být využity pro stavební dopravu. Výslovně se bude jednat o ulice V Podskalí a Kaštanová,

b) souhlas s řešením organizace výstavby je dále podmíněn doplněním Technické zprávy E.01 v kapitole i) o podmínku minimalizace hlukových emisí (tj. provádění nejhlukovějších prací pouze v době od 09,00 hod. do 15,00 hod.), o podmínku minimalizace vlivu imisí prachu (tj. v dostatečném předstihu budou stavebníkem informováni uživatelé dotčených nemovitostí),

c) souhlas s řešením výstavby je dále podmíněn závazkem postupného a dostatečně včasného upřesňování veškerých okolností, souvisejících s dočasným připojením staviště k ul. Cukrovarská (poz. parc. č. 194/2 v místě uvažované okružní křižovatk + nejbližšího okolí).

● Zastupitelstvo obce souhlasilo s koncesní dokumentací koncesního řízení „Provozování vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu obce Přezletice“.

● ZO schválilo Výzvu k podání nabídky (na provozování vodov. a kanal. pro veřejnou potřebu) a pověřilo starostku obce k jejímu řádnému zveřejnění na úřední desce.

● ZO uvítalo nabídku (Domova seniorů Jenštejn na zajištění péče pro občany Přezletice) a přislíbilo za obec maximální spolupráci. ZO pověřilo starostku k dalšímu jednání

s Domovem seniorů v Jenštejně. ZO rozhodlo, že občanům, kteří budou využívat dovoz jídla, bude standardně poskytován příspěvek na stravování. Tento příspěvek bude poskytován ve stejné hodnotě jako u standardní „stravenek“, bude však poskytnut zpětně, v hotovosti, po doložení přehledu skutečně čerpaných služeb (toto potvrzení vydává DS automaticky při platbě).

● Místostarostka obce informovala ZO o aktuálním stavu ve věci zřízení mateřské školky. V současnosti stále probíhá rekonstrukce v budově „staré“ školy ve Vinoři; obec mezitím vypsal výběrové řízení na obsazení pozice ředitele/ředitelky MŠ a vyřizuje nezbytné právní kroky a formality. Předběžný termín realizace: podzim 2011.

● Starostka obce informovala ZO o možnosti podání žádosti o poskytnutí dotace na rekultivaci vodoteče. Termín pro podání žádosti je do 15. 7. 2011 vč. Obec má zpracovaný projekt pro část vodoteče (výstavba Benuga – soutok s Vnořským potokem), na zbývající část (tj. okály – hl. silnice) je projekt připravován. Z předběžných rozpočtů vyplývá, že rekultivace je mimořádně finančně náročná a v současné době přesahuje možnosti obce. Jedinou možnou cestou k realizaci je dotace (kromě finančního podílu majitelů částí potoka či developerů...).

Pravděpodobnost získání dotace v tomto dotačním kole není příliš vysoká (nejsou např. vyřešeny veškeré vlastnické vztahy), přesto by bylo vhodné o dotaci požádat. ZO souhlasilo s podáním žádosti o poskytnutí dotace dle výzvy XXVII., prioritní osa 6, oblast podpory 6.4. Optimalizace vodního režimu krajiny.

● **Otočka autobusu (Zahradní x Na Váze)** - místostarostka obce informovala o aktuální situaci v dané věci. Obec získala chybě-

ující vyjádření dotčených orgánů, koncem měsíce července 2011 proběhne stavební řízení a následně obec požádá o poskytnutí dotace na vybudování otočky. Odhadovaný termín dořešení (nikoli vlastní výstavby) – nejdříve podzim 2011.

MIMOŘÁDNÉ ZASEDÁNÍ DNE 25. 8. 2011

● ZO souhlasilo se záměrem pronájmu části budovy čp. 48 – restaurace a obchod vč. zázemí (současnému nájemci byla dána 1-měsíční výpověď z důvodu neplnění závazků vůči pronajímateli) – a pověřilo starostku obce k vyvěšení záměru pronájmu na úřední desku. ZO pověřilo starostku a místostarostku obce k jednání se zájemci o pronájem a k přípravě nájemní smlouvy, která bude projednána na následném zasedání ZO.

● ZO souhlasilo s podpisem Smlouvy o dílo s firmou Woodface Praha s.r.o. (na dodávku vybavení mateřské školky) a pověřilo starostku obce k podpisu této smlouvy.

● Místostarostka obce informovala ZO o současném stavu zřízení MŠ a seznámila ZO s aktuálními náklady na její vybavení. Po proběhlých jednáních a projednání nabídek dodavatelů bylo objednáno vybavení školky v oblasti gastro (37 706 Kč) a vybavení výpočetní technikou (21 932 Kč). ZO vzalo tyto informace na vědomí, nemá připomínky.

● ZO jmenovalo komisi pro výběrové řízení na provozovatele vodovodu a kanalizace v obci dle přílohy.

Něco pro přezletické maminky

Kalendář nám sice napovídá, že máme ještě léto, ale podzimní a zimní plískanice jsou tu co by dup. Věřím, že si jimi nenecháme kazit náladu a budeme tento čas trávit příjemně, například v krásné atmosféře Rodinného centra v Jenštejně.

Víme, že i Přezletice jsou plné maminek s malými dětmi a tak je srdečně zveme do našeho Rodinného centra Jenštejnský trpaslík. Přijďte jen do naší herny a nechte si své děti pohrát nebo se zúčastněte našeho programu jak pro děti, tak dospělé. Již od roku 2009, kdy vzniklo naše RC v jednom z nových řadových domů v Jenštejně, je naše RC naprosto otevřené pro všechny, koho naše akce zajímají.

Můžete vybírat z výtvarky a keramiky, cvičení a posilovny, tanečků, dramatiky, flétničky nebo oblíbených hodin Hudební školy Yamaha. Ta má již program pro děti do 18 měs. a pak i pro děti starší a jejich rodiče či babičky ve čtvrtek dopoledne. Hudební škola zahajuje ukázkovou hodinou zdarma 6.října. Hudební působení v raném věku má velký vliv na rozvoj muzikálnosti, ale i řečových předpokladů a dalších dovedností jako je schopnost naslouchat, tolerance, schopnost koncentrace, ohleduplnost.

Program Robátka v 9:00 hod – (pro děti od 4 do 18 měs.) - Poznávání světa hudby prostřednictvím senzomotorických zkušeností; poslech hudby, společný zpěv a hudebně-pohybové hry přiměřené věku dětí ; socializace. Program První krůčky k hudbě v 10:00 hod - (pro děti ve věku 1,5 – 4 let) – obsahem výuky jsou tematické písně, rytmické a pohybové hry, elementární hra na rytmické nástroje, různé aktivity spojené s poslechem hudby, jednoduché taneční prvky a drobné výtvarné činnosti.

V RC děti nacházejí přirozené společenství vrstevníků a umožňuje jim vidět svoji maminku v jiných situacích nežli doma. Dospělým zase nabízí výměnu zkušeností, laické poradenství, vzájemné naslouchání a únik z izolace. RC se svým zaměřením orientuje nejen na předškolní děti, ale i na aktivity pro děti školního věku a celé rodiny.

Začátek školního roku je ideální doba začít něco nového. Přijďte se podívat a zahajte s námi naše kurzy, které se právě otvírají.

Bližší informace na našich webových stránkách www.trpaslik.eu nebo přímo v RC Jenštejnský trpaslík, Kovářská 226, Jenštejn.

G. JEDLIČKOVÁ

Na slovíčko...

Při zpracování kroniky si nezapomenu povšimnout zajímavých životních jubileí, a proto mi nemohlo uniknout, že v září oslaví báječné 90. narozeniny pan Josef Hulička z Akátové ulice. Tyto kulaté narozeniny by bohatě stačily na pozvání se Na slovíčko..., ale já mám pro vás i něco navíc, takovou třešničku, vlastně spíš třešeň, na dortu. Čtete a uvidíte sami.

**Smetanova síň
- televizní přenos 2007**

Z dřívějších čísel Obecního zpravodaje jistě víte, že tvrdím: Co Přezleták, to muzikant a nebo alespoň ochotník. A v případě pana Huličky je možné obě disciplíny spojit, protože on připravil místním ochotníkům ne jeden hudební doprovod či podkres dáravých titulů činoherních či pohádek, on ale i upravil hudbu „na míru“ v případě operetních či muzikálových kusů jako byl např. Podskalák. A nemluvě o polce s názvem „Přezletický pochod“, kterou sám zkomponoval a pod různými názvy pak i v orchestrech velmi zvučných jmen také hrál. Však je také již 67 let (od r. 1947) členem Ochraného svazu autorského.

K panu Huličkovi jsem se byla pozvána při našem střeďním setkání na obecním úřadě, kde si byl Hulička před odjezdem na pravidelnou střeďní zkoušku s Pražským salónním orchestrem něco vyřídit. Moje první otázka musela pochopitelně směřovat k tomuto tělesu:

● Vy skutečně stále hrajete ve veřejném orchestru? Nežlobte se na mou neomalenost, ale to tedy klobouk dolů!

● Orchestry

- Křimclub, později pod názvem Orchester Karla Valdaufa
- orchestr závodního klubu Avie Praha
- Salónní orchestr Vlad. Adamského
- Kouzelnický klub
- Orchester uč. Kliffnera
- Salónní orchestr p. Bartoníčka
- Taneční orchestr Zeleneč
- Pražský salónní orchestr mgr. Vomáčky

● Nejznámější skladby

- Venkovan (další názvy jsou Přezletický pochod)
- Píseň o jaru
- Vršovická polka (Valdauf ji hrál pod názvem „Je to škoda“)
- Všechno má svůj čas (melodrama)
- Kdybych byl kouzelníkem (opereta beze slov)
- Píseň podzimu
- Ohnivě tango (text Petra Ševčíková, roz. Javornická)
- Den končí
- Dobrou noc
- Říkal, že mě má rád (text Petra Ševčíková)
- Přijďte k nám (polka oceněná v rozhlasové soutěži)

...respektive za písničkou s panem Huličkou

Smích. „Však ale zkusíme v domově seniorů s pečovatelskou službou a v různých podobných zařízeních dáváme většinu koncertů. Z našich 30 členů je pouze 10 nedůchodců, ostatním je hodně přes šedesát.“

● Opět trošku nevychovaně: Vy ale musíte být nejstarší?

„To opravdu jsem, dokonce po našem vystoupení v televizním přenosu v roce 2007 se mnou dělali jakožto nejstarším hráčem orchestru rozhovor přímo do televize. I když nedávno mne málem trumfnil nový člen našeho orchestru, který byl o dva měsíce starší. Po pár zkouškách ale orchestr zase opustil.“ (Teď bych se potřebovala na delší dobu odmlčet než se mi vrátí vyražený dech.)

● Jak jste se k profesionální hudbě, potažmo ke skládání, vlastně dostal?

„Narodil jsem se do široké muzikantské rodiny, tak to bylo dané už geneticky. Už od malička jsem poslouchal hraní malého orchestru, který se u nás doma scházel

ve složení: otec klarinet, sestra klavír a známý na heligonku a jeho dcera na housle. Tatínek také hrál v kroužku kytaristů a citeristek. Já se pak učil na klavír. Když jsme se museli po okupaci pohrání přestěhovat z Českých Velenic do Třeboně a já studoval na reálném gymnáziu, začal jsem prvně hrát i veřejně. Jenže se to neobešlo bez následků. V roce 1941 bylo nuceno ředitelství školy na příkaz Němců vydat zákaz hraní fotbalu a všech podobných akcí, pokud je ředitel skutečně nepovolí. No a já jednou ten zákaz porušil. Oslovil mne kapelník místní kapely, že by potřeboval muzikanta na hraní při oslavě Silvestra v místní kavárně. Šel jsem hrát, řediteli jsem to neřekl a co čert nechtěl – pochopitelně mne v kavárně někdo poznal a byl to zrovna můj třídní profesor; po Novém roce jsem šel na kobereček. Byla z toho v septimě dvojka z mravů, ale to mne stejně od

hraní neodradilo, hudbě jsem už zcela propadl. Pamatuji si na slova profesora Jiráčka, jehož syn byl dirigentem Československého symfonického orchestru čs. rozhlasu, který mi na pomaturitním večírku řekl: Pánové, o toho se nebojte, když mu bude zle, tak si zahraje a bude mu dobře.“

● Takže po maturitě jste vystudoval i nějakou hudební školu?

„Kdepak, po maturitě jsem nastoupil do práce v Avii Praha. Kamarád mne tam nalákal na to, že se zakládá orchestr. A když už jsem byl v Praze, začal jsem soukromě navštěvovat hodiny harmonie u prof. Hůly a dirigování u prof. Špidry; pak jsem složil státní zkoušku na konzervatoři „vučování hudbě a řízení pěveckého sboru“. Zároveň jsem hrál v kapele svého bratrance Karla Valdaufa, který mne pak přetáhl k sobě k Národní bezpečnosti, kde založil KRIMCLUB. Ten později změnil název na Orchester Karla Valdaufa. Koupil jsem si od jednoho tiskaře piano na cvičení i skládání, a to mám dodnes. Mohl jsem si vybrat z několika nástrojů a mně padlo hned do oka tohle piano s krásným zvukem; hrával na něj Jára Pospíšil.“

● A jak jste se dostal ke skládání?

„Po válce se konaly v kavárně Vltava autorské soutěže, kde začínající skladatel mohl s tanním tanečním orchestrem předvést svou skladbu. V roce 1948 jsem se rozhodl přihlásit. Jenže jsem se dostal pouze na poslední večer, který byl už nesoutěžní. Přesto jsem si mohl vlastní skladbu „Venkovan“ (napsal ji v roce 1945 pod názvem Přezletický pochod krátce po svém přistěhování do Přezletic) oddirigovat s orchestrem Jaroslava Maliny. To bylo první veřejné vystoupení s vlastní skladbou.“

● Rodák z Velenic a píše pochod o Přezleticích.

„No ano, vždyť jsou tak pěkné. Přistěhoval jsem se sem s manželkou v roce 1948 po narození naší dcery Evy, kdy nám začal být podnájem v Praze trošku malý. Nastěhovali jsme se do domku manželčiny prarodičů Tomíčkových, také muzikantské rodiny; s Vlastou (bývalý starosta – pozn.red.) jsme pak hrávali v kapele. Tenkrát byla doba orchestrů, v podstatě každá továrna měla svůj Závodní klub a kapelu. Nejinak tomu bylo i ve Kbelích, kam jsem byl nasměrován po slavném výroku tehdejšího prezidenta: „70 000 státních zaměstnanců do výroby“. Tamní orchestr čítal 10 členů, z toho bylo 5 saxofonistů, a hráli jsme i v Lidáku. Ve Kbelích jsem dokonce na popud jistého pana Rozuma nacvičil s amatéry operetu Veselá vdova, která se hrála dvě neděle. Na premiéru pozval pana profesora Vaníčka, dirigenta z Divadla Na Fidlovačce, a od něj se mi dostalo ocenění, na které jsem dlouho nemohl zapomenout. V jedné scéně má výstup 6 zpěváků najednou a jak mi pan profesor po představení prozradil, byl právě na tuto scénu zvědavý, jak si s tím jako dirigent poradím. Jeho slova „smekám klobouk“ byla úžasným a nečekaným oceněním mé práce.“

A to nebylo jediné ocenění pana Huličky. Kromě potlesku po skončení autor-

ského představení v Tatran baru na Václavském náměstí s názvem „Kdybych byl kouzelníkem“, kde byl autorem veškeré hudby, nebo jakéhokoliv koncertu všech orchestrů, ve kterých hrál, to byl také potlesk přezletických diváků, kteří přišli na čaj nebo na ochotnická představení, ke kterým dělal pan Hulička scénickou hudbu či dokonce celou pohádku s názvem „Jak královna přelstila čerta“ zhudebnil. Výčet všech těles, kde hrál a s jakými hudebníky spolupracoval, by zabral skoro celý zpravodaj, takový je hudební život pana Huličky. Listuji alby s pečlivě zařazenými fotografiemi i hudebními programy koncertů a můj zrak padne na protější zeď, kde visí velmi zajímavý obrázek:

● Co to je za kapelu s názvem AKORD?

„Tu jsme tady v roce 1961 založili a měla dste členů, ani všichni na obrázku nejsou. Míla Hanzlík a Míla Šulc hráli na kytaru a také saxofon (nejdřív jsem je ale donutil naučit se na klarinet), dcera Evička hrála na klavír, její spolužák na harmoniku, Olina Hanzlíková zpívala, Zdeněk Dufek zpíval a hrál na bicí. Fanda Šnajdr na harmoniku a Jarda Lener na trubku. Byla to skvělá kapela, jen jsem jim všem musel party upravovat přímo na tělo; třeba Jarda Lener chtěl pořádně sólo na trubku, tak jsem mu napsal 8 taktů a povídám mu „více stejně nedáš“.“

● Chápu to dobře, že Vy přepisujete party na míru jednotlivým hudebníkům i zpěvákům?

„Je to tak, protože zpěvák třeba potřebuje posadit skladbu níž či výš, hudebník není zase tak zdatný a stačí jednoduchá úprava a orchestr může hrát třeba i árie z oper. (zrak mi padl na program Březnového matiné v Přezleticích, kde dcera Eva zpívá árii z opery Nabucco od G. Verdiho; v uších mi zní árie sboru Židů umocněná akustikou Kateřinské jeskyně v Moravském krasu)

● Vaše dcera skutečně zpívá árii z opery Nabucco s Vaším doprovodem?

Pan Hulička sedá k pianu, k pianu, u kterého hrával Jára Pospíšil, operní a především operetní zpěvák, a po pár akordech mi naskakuje husí kůže při poslechu sboru Židů...

„Ještě si musíte poslechnout »Ohnivě tango« z mého repertoáru“ a pan Hulička přechází do tanečního rytmu a mne mrzí, že na tango jsem zrovna v tanečních chyběla. To waltz, říkal, že mě má rád bych určitě zvládla, teď už ale nezdám čas a musím se chtít nechtě rozloučit. Není to však na dlouho, protože jsem dostala pozvání na další, v pořadí již čtvrté, přezletické hudební matiné v komorním kruhu 6 hudebníků a 3 zpěvaček, kteří si 17. 9. dvě hodinky budou hrát a zpívat nejen pro radost, ale taky trošku jako gratulaci pro svého „dvorního“ skladatele, který ten den, obklopen hudbou, oslaví své neuvěřitelné 90. narozeniny. LČ

Náš červený traktor jako mediální hvězda časopisu Komunální technika

Na jaře se v Přezleticích objevil zástupce firmy ITTEC, která nám zprostředkovala koupi všestranně využitelného traktoru Shibaura ST 318, aby si ověřil, jak se nám tento pomocník během jednoho roku provozu osvědčil. Vyzpovídal jak jeho hlavní obsluhu pana Bedřicha Doležala, tak i pana Jiřího Malého, který s obecním multikárou doplňuje použití traktoru zejména při nakládce a dovozu sypkých hmot. Dvoustránkový rozhovor je doplněn fotkami práce traktoru, včetně jeho alegorické funkce při letošních čarodějnicích, z archivu kronikářky obce. Fota traktor

Myslím, že firma ITTEC může být více než spokojena s reklamou, jakou jim naši pracovníci poskytli a aby slova nezůstala jen pohádkou pro další možná zákazníky tohoto skutečně šikovného traktoru, pustme ho zase rychle do práce. Po roce zkušeností už to určitě půjde raz dva a traktor bude sekát, až se mu bude „prašit za kočarem“. Ale POZOR! Na rovných travnatých plochách v ulici Zahradní a všech na ní kolmých (Akátová, Javorová, Habrová, Modřínová) musí mít možnost sekát trávu a NESMÍ MU PŘEKÁŽET ZAPARKOVANÉ VOZY! Všichni chcete mít před svým domem posekáno a skutečně si myslím, že by vaše auta neměla překážet v práci technických zaměstnanců. Ze zákona je zakázáno parkovat na zelených pásích a k parkování by měl sloužit váš vlastní pozemek! V případě, že potřebujete místo na parkování i na obecních pozemcích, je potřeba si parkování domluvit na obecním úřadě. LČ

PŘEZLETICE V OBRAZECH

Konve, pozor! Na můj povel nástup a odpočítat! Prvá, druhá, prvá,... a nebo zelená, žlutá, modrá,... a nebo ještě velká, malá, velká,... prostě konve a konvičky vyrovnané jako vojáci čekají jen na vás.

Profesionální řidič je pravděpodobně slepý, protože projel dva zákazy vjezdu pro nákladní vozidla. Ty řidičáky dávají opravdu každému!

Soutěž o nejrozkvetlejší okno a předzahrádku je životu nebezpečná! Před zuřivostí psiho hlídače mne zachránil jen plot.

Nějak nikde nevidím ceduli s nápisem „Skládka bioodpadu“. A nebo že by to byla jen louka? Ale třeba si zde udělal přírodní překážky jezdec autokrosového samo-domo speciálu bez espézetky, co si plete louku se závodním okruhem?

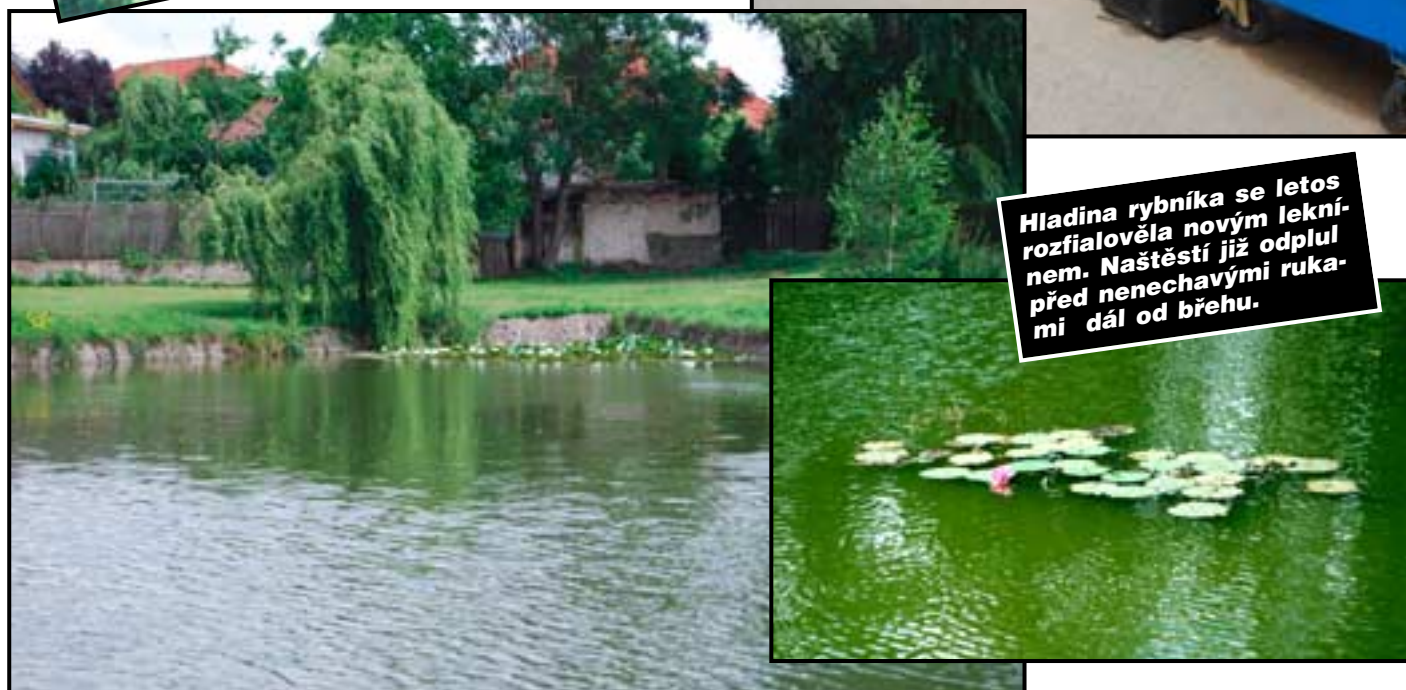
Ale na druhou stranu je naše Velká letní soutěž hodně blízko vrcholné politické scény – úplatek jsem pochopitelně odvezla na nejbližší služebnu. Tvárnice jsem nepobrala.

I ondatra pižmová, ač není mýval ani malé dítě, ví, že před jídlem se mají umýt ruce. Takže nejdřív umýt a může se plavat ke hrázi, kde čekají dětské ruce s pamlsky.

Už ani nemám radost, že zbytky televize a jiných drobností někdo odložil k barevným kontejnerům a ne do příkopu. Co je na televizi z papíru, PET lahví, igelitových sáčků nebo skleněných lahví?

Hladina rybníka se letos rozfialověla novým leknínem. Naštěstí již odplul před nenechavými rukami dál od břehu.

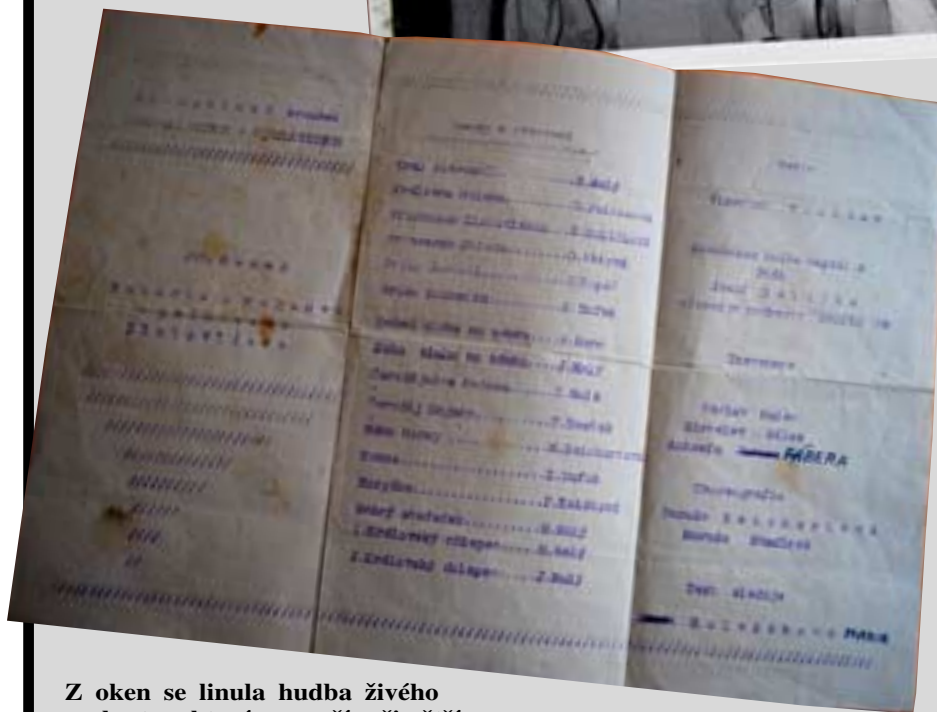
Malé pofoukání spartánské duše; nejenže fotbalisté nepostoupili do Evropské ligy, ale hlavně v naší internetové anketě prohráli v přímém souboji v počtu přezletických fanoušků s věčným rivalem Slávií. Zde je rozkvetlý balkon jen v jejich barvách (pro majitele černobílých televizorů: zleva – modrá, žlutá, rudá).

— HISTORICKÉ DR(O)BEČKY —

Kromě dětí mají přes léto prázdniny i kamenná divadla, respektive to tak bývalo. Již pár let se soubory přesouvají na letní scény, na hrady a zámky nebo na různé festivaly. Přijměte tedy pozvánku do divadla, které jako mnoho vesnických ochotnických divadel prázdniny má a obávám se, že již natrvalo.

Ale nebylo to vždycky tak, takže se vraťme časem zpátky do dob, kdy společenský sál místního „kulturáku“ praskal ve švech.

Z oken se linula hudba živého orchestru, který v menším či větším počtu doprovázel herce buď přímo při zpěvu a nebo jen podmalovával jejich činoherní výstupy. Přenesme

se při pohledu na fotografie do uměleckého světa místních ochotníků a pusťte svou fantazii hodně na volno...

Těm, kdo představení zažili na vlastní kůži, se jistě vybaví spousta a spousta podrobností okolo všech pohádek, činoher, muzikálů a operet i jiných písničkových pásem (honem najděte fotografie, zaznamenejte si vzpomínky, zavolejte, napište mi, prostě to to potřebuji všechno znát 😊). Ti, co přezletická divadelní představení nikdy nezažili si třeba vybaví vzpomínky svých rodičů či prarodičů na podobné akce v jejich rodných vesnicích, nebo si prostě popustí uzdu své fantazie a si své sousedy představí coby Kecalá, Mařenku, princeznu, krále nebo vodníka.

Ty doby se už asi nevrátí, už asi nezažijeme staropražské písničky v podání „zdravého jádra“ místních ochotníků. Už asi nezažijeme doprovod živým orchestrem, už... i když vlastně, co když platí nikdy neříkej nikdy (pro mladou generaci Never Say Never)? Kdo ví?

Závěrem si doporučuji povšimnout i části v programu, který je věnován hudbě. LČ

■ CO JE NOVÉHO NA www.prezletice.cz

Je léto, prázdniny, tak jsme do pléna „hodili“ sportovní otázku; zaměřili jsme se na dvě hlavní fanouškovské skupiny a chtěli se dozvědět, který tábor (spartanský či slávistický) má v naší obci více fandů. K mé velké slávistické radosti „sešívání“ vyhráli! Nejvíce je v Prezleticích slávistů (13), pak slávistek (7), následují spartané (7) a poslední jsou spartanky (5).

V Aktualitách se celé léto objevovaly zprávy z OÚ o zahájených stavebních řízeních, rušení trvalých pobytů, odstávky vody a

zprávy ze sportovních akcí. V průběhu srpna jsme zveřejnili informace o průběhu zřizování obecní školky v pronajatých prostorách vinořské bývalé ZŠ, na jejíž vznik čekají netrpělivě rodiče všech doposud nepřijatých dětí k předškolnímu vzdělávání. 25.srpna se konečně objevila dlouho očekávaná zpráva o vyhlášení ZÁPISU do přezletické mateřské školky.

Zřídili jsme i novou rubriku pro komerční inzerci, která je otevřena všem zájemcům o prezentaci své firmy či výrobků. LČ

Memoriál Vladimíra Nedorosta

Již poněkolkáté se členové naší Jednotky dobrovolných hasičů zúčastnili akce na pomezí Mírovic a Veleň, zásahové akce na počest zesnulého kolegy Vladimíra Nedorosta. Pořádající SDH Veleň - Mírovice, člen 7. okrsku Okresního sdružení hasičů Praha-východ, vždy v červenci, v den výročí smrti svého dlouholetého člena, organizuje soutěž nejen v hašení vraku automobilu, ale i v záchranářských dovednostech.

Zde více než v jiných závodech platí, že není důležité vyhrát, ale zúčastnit se, přesto si nikdo nechce tzv. uříznout ostudu a do závodu dává všechno. Pravda, některé disciplíny jsou trochu ztížené, ale ani při opravdovém zásahu nebývají podmínky vždy ideální.

Vrak je uhašen a po slavnostním nástupu se kolona vozů přesouvá na hřbitov k uctění památky svého kolegy. LČ

Memoriál Emany Javornického

GÓÓÓ!!!

Kdyby byl podzim, zaručeně by po tomto výkřiku popadalo listí z okolních stromů. Je však červenec sobota 16. července, listy jsou zelené a pevně držíci na stromech a na našem fotbalovém hřišti u rybníka probíhá již 25. ročník turnaje v malé kopané o pohár Milana Javornického. Turnaj, který je již čtvrt století pořádán na počest místního rodáka Milana, mezi kamarády řečeného Emany.

Radostný výkřik, oslavující vstřelený gól, patřil skalní fanynce místního týmu RSC Přezletice Jitce Šillerové, která tak poslala do vzduchu zprávu o tom, že si místní borci vybojovali skvělé první místo ve své skupině a do vyřazovacích bojů postupovali jako jeden z favoritů na vítězství. Dobrý pocit je hlavně z vítězství 2 : 1 nad týmem věčných rivalů z Vínové a remíza s loňským vítězem Kubelkovými povstanci svědčila o dobré formě Přezletáků. Poslední místo ve skupině obsadil předloňský vítěz RFC M.O.R.D., kterému se vstup do turnaje nevydařil podle jejich přání – desátou účast na turnaji chtěli oslavit vítězstvím. Velká psychická přemotivovanost pak bohužel srazila naději týmu hodně hluboko, skoro na dno sklenice, resp. kelímku.

Cenu předával Bohouš Javornický

protože jsme vlastně jediný pravý Emanův klub /hraje za něj Milan Javornický ml., který však letos nemohl nastoupit – pozn. red/“ jak řekl člen týmu Petr Břejla), borci z týmu neudrželi své nervy na uzdě a hádali se hlavně mezi sebou.

Podvečerní finále

Kubelkovi povstanci jako vítěz

proti sobě postavilo obhájce loňského prvenství Kubelkovi povstanci a tým Vínové, který v semifinále oplatil přezletickým porážku ze základní skupiny a stejným poměrem 2 : 1 je porazil a zavřel tak místním ce-

stu do finále. Tato porážka pak RSC Přezletice srazila do kolen a v boji o bronzové medaile odešli s prázdnou.

Finále bylo celkem jasnou exhibicí Povstalců a výhrou 4 : 0 získali opět pohár do svého ročního vlastnictví. Sice si zasloužili za svůj výkon gratulaci, ale že by z toho měli nějakou velkou radost, to fakt nepředvedli. Třeba si to pak užili při zdolávání jedné z cen, štěňte piva.

Ceny spolu s ředitelem turnaje Tomášem Říhou předával i Emanův bratr Bohouš Javornický, který tak dal letošnímu jubilejnímu ročníku slavnostnější charakter. Je škoda, že divácká kulisa byla hodně řídká, Přezletáků přišlo poskovnu, jen pár skalních fotbalistů z Emanova týmu, a místní diváci jakoby ztratili o dění v obci zájem. „Jo dřív to bylo jiné, to tady bylo hřiště doslova obložené Přezletáky, a ne jako dnes, kdy jsou tady převážně příbuzní a kamarádi jednotlivých týmů“ řekl při pohledu na prázdný trávník pan Antonín Judita.

Den byl po dlouhé době skutečně letní a kdo přišel do našeho sportovního areálu, ten zde mohl strávit pěkný sportovní den. Mohl být i společenský, kdyby více místních využilo jedné z nemnoha příležitostí, jak se setkat se svými blízkými i vzdálenějšími sousedy, případně poznat i nové tváře. Za naši redakci si dovoluji malé, vlastně spíš velké, pozvání na příští ročník Memoriálu o pohár Milana Javornického, který se přehoupl již do druhého čtvrtstoletí své existence. LČ

MILAN JAVORNICKÝ (EMAN)

Dřív bývalo v každé sebe-menší vesnici alespoň malé travnaté hřiště, na kterém stačilo třeba z kamenů postavit dvě branky a mohl se hrát fotbal. Pak přibily třeba opravdické branky, mezi kterými si mohl i malý špunt připadat třeba jako Cassilas z Realu Madrid.

Jenže kde ty časy jsou, kdy se každé odpoledne a celou sobotu i neděle proháněli za míčem všeho možného věku. Do ba se mění, někteří hrají za „velké fotbalové kluby“ a na místní fotbalík jim nezbývá čas, jímí se přesunuli k počítačům či Playstation. A hřiště zejí prázdnou.

Nejinak je tomu i na našem fotbalovém hřišti u rybníka, které postupně zarůstá travou a bývá plně maximálně dvakrát do roka – na dni dětí a při Memoriálu Emany Javornického. O tom, že už málokterý kluk si přijde zakopat na bránu svědčí i povzdech

lu partou nadšenců z nových domů Pod Zahrady (z viladomů Zlatý kopec) a na konci srpna při nohejbalovém Sweden Cupu. Jinak zejí prázdnou. Podle toho samozřejmě také vypadají – pravý kurt je u středové čáry zcela vyšlapán a místo antuky vylézá na povrch podkladová škvára.

Tenis i nadále zůstává oblíbeným společenským sportem a v letní sezóně jsou kurty v širokém okolí často zcela obsazené, což svědčí o tom, že každý volný kurt by našel své uplatnění. Zcela jistě by to bylo i u nás v Přezleticích, kde by byly kurty dva a možná i ten volejbalový by se užil. Jenže to by se o celý areál musel někdo starat a hlavně měl chuť to dělat! V současnosti jsou

bu z peněz dotačních titulů, zejména pak z fondů EU.

Požádat o dotace není ani jednoduchá ani levná záležitost, přesto naše obec má se získáváním dotací již nějaké zkušenosti a ráda by je využila i v případě sportovního areálu. Problém je, že by musela být opět vlastníkem těchto pozemků. A to bohužel není. Dokud nebude vstřícnost a ochota ze strany Výkonné rady Sokola Přezletice o problematice sportoviště už skutečně jednat a společně hledat cestu pro vytvoření skutečné sportovní relaxačního areálu 21. století, budeme se pořád točit v začarovaném kruhu.

Trochu, vlastně spíš hodně, to vypadá, jakoby Sokol Přezletice neměl o nějaký sport vůbec zájem (i stolní tenis, ač jsou jediní nositelé názvu TJ Sokol Přezletice, hrají pod křídly vinnoského Sokola) a jejich vlastní stanovy jim moc neříkají – cituji:

Co dál s chátrajícím sportovním areálem?

staré přezletické fotbalistické gardy, že „letos je krásná tráva i před brankami, žádná vyšlapaná hlína jako to bývalo ještě nedávno“. Škoda.

Nejinak je situace na dvou tenisových a jednom volejbalovém kurtě. Z party původních nadšenců, kteří si brigádnicky tyto kurty vybuďovali, jich tato sportoviště už v podstatě nikdo nevyužívá – volejbalový kurt zarostl travou celý a jen dva bílé natřené kúly mohou okoljdoucímů fuknout, že tu bylo nějaké hřiště. Dva tenisové kurty se používají občas v letní sezóně při hraní nohejba-

všechna hřiště ve vlastnictví Sokola Přezletice, který pozemky koupil od obce z kraje 90. let. Důvodem byla obava, aby na místě sportovního areálu nevznikla místa pro výstavbu obytných domů. Zda byly obavy oprávněné či plané, to nemohu posoudit, pozadí celé transakce neznám. Co

však znám, to je současný stav celého sportoviště, které zachází tak nějak na úbytě. Co je důvodem? Zcela jistě na prvním místě peníze, ale ty mohou zaplatit pouze NĚJAKÝ NÁPAD kam dál sportoviště směřovat. Rozhlédnete-li se kolem sebe v okolních obcích i městských částech Prahy, je vidět, že mnohá hřiště prošla zásadní rekonstrukcí a v posledních letech vzniklo mnoho nových víceúčelových hřišť. Pozemky většinou patří obcím či aktivním sportovním sdružením, které se snaží získat peníze na potřebnou přestavbu a údrž-

II. Poslání a cíle

4. Základním posláním tělovýchovné jednoty v Přezleticích je:

- organizovat sportovní činnost v rámci zapojení do sportovních, těl. a turist. aktivit, vytvářet pro ni materiální a tréninkové podmínky
- vytvářet široké možnosti užívání svých sportovišť pro zájemce z řad veřejnosti, zejm. pak mládeže
- ...
- budovat, provozovat a udržovat tělovýchovné a jiné zařízení, které vlastní nebo užívá
- ...
- hájit zájmy sdružených oddílů ... a za tím účelem spolupracovat s orgány obce, ostatními organizacemi, sport. svazy i jednotlivci
- ...

Bohužel tak i nadále zůstávají časté otázky „Proč je to sportoviště ve špatném stavu? Proč je nedostupné široké veřejnosti?“ stále bez uspokojivé odpovědi.

A já se ptám vás, sportuchtiví občané Přezletice, co vy na to? LČ

6. ročník nohejbalového turnaje

SWEDEN CUP 2011

Do druhé pětiletky se přehoupal druhý letní turnaj ve sportovním přezletickém areálu. Modré nebe a žluté slunce – dvě barvy skvěle reprezentující turnaj pořádaný místními „Švédy“. Skvělý sluneční den a báječnou sportovní atmosféru mi opět kalila malá návštěvnost místních Přezletáků, která byla takřka nulová. Jejich škoda, protože přišli o několik letošních novinek v podobě zahraničního účastníka a jednoho mistra, a to dokonce Evropy.

Vlevo mistr Evropy

Z původně přihlášených 16 týmů nakonec nastoupilo sice jen 13, což při dvou kurtech bylo stejně víc než dost a boje ve dvou skupinách se protáhly do pozdního odpoledne. Domácí borci týmu Sweden

1 místo: SVĚTLUŠKY

tentokrát neudělali podobnou chybu jako při červencovém Memoriálu Emany Javornické a své první zápasy suverénně prohráli (prohra 1 : 10 je omlouvá jen proto, že proti nim nastoupilo „dravé a rychlé mládí“, v jejichž řadách úřadoval i mistr Evropy 14-tiletých nadějí z Jenštejna) a protože první vyhrání jim tentokrát z kapsy nevyhnanalo, postoupili až do boje o bronzovou medaili, kde se shodou okolností střetli opět s tím „rychlým mládím“. Tentokrát mládí nepodržela psychika a pohár za bronzové umístění zůstal pěkně doma.

2 místo: FC OTLOUKÁNEK

Podobně psychicky nezvládli koncovku třetího finálového setu mladíci z FC Otlučánek, kteří ke smůle všech místních fandů z řad již vypadlých týmů podlehli kbelským Světlušským 1 : 2. Putovní pohár tak bohužel úplně opustil Přezletice na celý rok. Však si to také vítězové „vypili“ – osprchování šampaňským si užili plnými douškami.

Za všechny místní patrioty doufám, že se příští rok zúčastní i týmy našich mladých nadějí, které se musely letos věnovat svým klubovým fotbalovým povinnostem, a vrátí pohár tam, kam patří tj. do Přezletic. LC

3 místo: SWEDEN

ZOO koutek všude kam se podíváš

Ač v blízkosti Prahy, v podstatě na jejím předměstí, zůstávají přesto Přezletice stále obklopeny poli, remízky, loukami, potoky, dvěma rybníky, vzrostlými stromy potochní nivy či přímo rozsáhlým lesním porostem Ctěnického háje; prostě příroda všude okolo.

I když její ochránci bijí na poplach a uvádějí nepřeberné množství druhů, kterým hrozí akutní vyhynutí, u nás v Přezleticích se nopak objevují i jedinci ze zvířecí říše zcela pro naši oblast noví – viz článek Ornitologická rarita. Asi to přeci jenom bude i na vůli přírody, kdy jeden druh dělá místo jinému, a to vše v závislosti na současném podnebí.

Nechme přírodě její práci a podívejme se, s čím se můžeme na procházkách v Přezleticích a okolí potkat:

Pěkně vypasení bažanti se proměňují nejen po ulicích v Okálově, ale často si drže přeletí přes plot, aby se nazobali na zahradách všemožných bobulí a jiných dobrot. Jen by po ránu u toho nemuseli tak pořvát. A těch kosech, černých ptáčích, ani nemluví.

Bažantí výkřiky nejsou nic proti houkání Kalouse ušatého, který si udělal hnízdo v topolu u bývalého volejbalového hřiště u rybníka a svým hlasitým nočním hů, hů na sebe pokřikovali rodiče s mláďaty. Teď je chvíle klid, ale pouze před bouří; v září se očekává druhý letošní vrh a rodiče se rádi vracejí do svého starého hnízda. LC

Nad hladinou rybníka se přes den vznáší ledňáček a letos prvně i nový ptačí přírůstek, který svým chováním sice ledňáčka připomíná, ale má zcela jiné zbarvení i stavbu těla. Kdopak to asi bude?

Potkany raději vyneseme, i když i oni se zde pod rouškou tmy plíží kolem odpadků, které se bohužel válí v našem okolí i nadále, přesto zůstaneme v myšíc říši – plaché vodní myši žijí jak v Prostředňáku a jeho přítocích, tak i ve Ctěnickém háji. Tady Ondatra pižmová tak trošku domestikovala a mezi hejnem kachniček všech možných druhů se bez bázně přibližuje ke břehům a prý se nechává i krmít z ruky.

Potkat se můžete s panáčkujícími zajíci, přebíhajícími srnami, skotačícími veverkami, sem tam nějaký slepyš hledá cestu do trávy, kolem vody brouzdá volavka šedá, atd atd. Není to krása potkávat se doslova na každém rohu s malými i většími zvířaty, za kterými měštití lidé musí jezdit do zoologických zahrad. Tak si toho važme a svým chováním zpřijemňujeme život jim a tím i sobě. Hezký den. LC

Poštovní holub uprostřed okurek, to není nějaká lecjaká věc...

Dovolila jsem si parafrázovat známou báseň Jiřího Wolкера Poštovní schránka, snad klasik promine. Ale jako úvod pro příběh se šťastným koncem...

Okurková sezóna, zrající okurky, vy jste ale okurky či salátí, a jaká byla vaše úroda – tím jsem obtěžovala některé Přezletáky. Další téma čísla Zvířátka jsem zmínila jen tak okrajově u Oliny Hanzlíkové a ona dokázala oboje krásně propojit. Při podvečerním sběru okurek na záhonku si všimla, jak se mezi rostlinkami něco hýbe. Mezi šlahouny okurek se motal holub, který na první pohled nebyl ve své kůži, resp peří. Lélat nemohl, jen tak povyskakoval a bylo vidět, že i to mu dělá velké problémy. Byl opatrně chycen a útočiště mu bylo poskytnuto ve staré kleci. Dostal vodu, nějaké zobání a vypadal, že si rád odfrkne. Na nožce se mu blýskal stříbrný kroužek s identifikačními znaky. Po telefonickém pátrání v evidenci holubářů a jejich poštovních holubů se paní Hanzlíkové podařilo nalézt majitele, který jí posléze potvrdil vlastnictví zmíněného holuba. Holoubek byl na cestě domů do Byšic pravděpodobně stížen nějakou chorobou a potřeboval si odpočinout; však také třetí den vypadal líp a líp. Po dohodě s majitelem byl v úterý 23.8. ráno vypuštěn z klece – zamával křídly, zakroužil nad zahradou a vydal se neomylně směrem domů, do Byšic. Šťastnou cestu. LC

Ornitologická rarita v Přezleticích!!!

Dudek chocholatý (lat. Upupa epops), patří k ohroženým druhům a je velice vzácné ho zahlédnout. Proto je milé, že se u nás prochází po zahradách a svým dlouhým zobákem hledá něco k snědku. Určitě ho nemůžeme přehlédnout, velikostí mezi kosem a hrdličkou, je pestře oranžově hnědý a černobíle zbarvený a při rozčilení vztyčenou temenní chocholku/číro/. Létá třepotavým motýlím letem a ozývá se hlasitým „cherrr“. Hnízdí v dutinách stromu v otevřené krajině s loukami a pastvinami, kde se živí hmyzem. Je těžké a můžeme ho zahlédnout od dubna do září.

Prosíme o jakoukoli zprávu o jeho výskytu. RP

→→→ Přezletická okurková sezóna

Období letních prázdnin bývá v tisku často označováno jako „okurková sezóna“ a protože i náš zpravodaj je periodický tisk, pojďme se podívat na přezletickou sezónu okurek přímo doslova.

Letošní léto se střídáním deště a parných slunečních se hodně podobá skleníkovému prostředí. Tak se nemůžeme divit, že všechno i na zahrádkách roste doslova jako z vody a více než 80% vlhkost vzduchu často při příchodu ven připomíná návštěvu skleníku v botanické zahradě, ovšem bez Viktorie královské.

Pojďme se podívat na ty záhonky, kde se plazí šlahouny okurek nakládaček, polních i salátovek. O tom, že letošní úroda je více než výborná, svědčí i hodnocení množství zavaření či přímo snědených okurek v podání některých přezletických pěstitelů:

ZK: Okurek jsem letos měli skutečně velké množství, a to od nakládaček přes salátovky. Sklízeli jsem skoro denně a doufám, že nám zavařeně zásoby vydrží až do příští úrody.

MH: Okurky na záhoně byly skoro jako ty ze skleníku. Výborný rok. Teď ještě aby i úroda vína byla podobně skvělá.

LC: Salátovek najednou narostlo, že jsme s nimi mohli málem na trh ☺. Teď ještě máme nějaké nakládačky, které necháváme přerůst a jíme je v salátech. Je zajímavé, že ve stínu pod jabloněmi okurky stále kvetou a mají nové okurčičky. Chili papriky mi ale sežrali mravenci.

RS: Nemůžu říct, že by letošní rok byl na okurky nějak zvlášť výborný. Máme něco zavařeno, přerostlé nakládačky jsme snědli jako salát. Jen rajčata moc nečervenají.

A co vaše okurková sezóna? Je-li ještě alespoň trochu v plném proudu, tak dobrou chuť.

P.S. Téma čísla je i sportovní, proto mi udělalo velkou radost, když jsem z řeči ředitele nohejbalového turnaje SWEDEN CUP 2011 slyšela, že nazval jedno družstvo jako „Okurky“. ☺ Důvodem nebylo, že hráli jako „salátí“, ani se tak nejmenovali, ale jejich trika hájila barvy okurek. LC

„My třídíme nejlépe“ – hrdě znějící název celostátní soutěže

Hned zkraje musím říct, že se skutečně třídí víc a víc a já doufám, že si lidé konečně uvědomili, že si sami ušetří spoustu místa ve svých popelnících. Bohužel si to uvědomili i někteří místní podnikatelé a barevné kontejnery využívají i pro svou potřebu. Opět PO-ZOR – i zde je to zákonem o odpadech zakázáno a bude obcí v dohledné době řešeno.

Chtěla jsem začít v podstatě chválou, protože se díky vašemu třídění podstatně snížily náklady na likvidaci odpadu v Přezleticích a čtvrtletní odměna od EKO-KOMu (cca 50 000 Kč) za množství vytríděného recyklovatelného odpadu se hodně přiblí-

**Je to
ale pravda
i u nás?**

žila nákladům (cca 62 000 Kč) za jeho svoz. Třeba to bude v tomto čtvrtletí i lepší, protože fakturu jsme vystavovali firmě EKO-KOM ve výši 66 000 Kč.

Abychom nezpochybnili – máme stále velké rezervy v kapacitě našich kontejnerů. Bohužel si stále někteří myslí, že někdo třetí za ně sešlape krabice od bytku či výpočetní techniky, to samé se týká plastových lahví. PĚKNĚ PROSÍM, zmenšujte odpady na co nejmenší velikost, stačí krabici na místě rozšlapat, třeba si na ní i dupnout; upřímně – je to docela zábava a můžete si na krabici vybit třeba i vztek ☺. LČ

www.cykloVAPE.cz

nabízíme servis a prodej
jízdních kol ve Víněři

zároveň hledáme pronájem prostor:
Kbely, Víněř, Satalice a okolí

724 322 200

feistner@cyklovape.cz

CVIČENÍ PRO ŽENY

»» každé pondělí ««

19.30–20.30 h
v sále obecního úřadu

Velká letní soutěž stále pokračuje!

Loni jsme vyhlásili konec soutěže ke dni 31. 8. 2011, a to byla chyba jako hrom. V září totiž některé zahrádky jakož i truhlíky na balkonech či oknech chytly druhý dech a rozkvetly do neuvěřitelné krásy. Abychom letos neudělali podobnou chybu a z pomyslných finálových bojů vyřadili možné vítěze, posuneme naši soutěž až do září a s vítězi se letos seznámíme teprve v dalším čísle Obecního zpravodaje. A věřte, že se máte na co těšit! Zde malá ochutnávka, a to doslova:

Takže milí sousedé, zalévejte, zaštipujte, přihnojujte, prostě opečovávávejte svoje kytičky, cena pro vítěze třeba čeká právě na vás. A můžete na to použít třeba jednu z konví a konvíček, které jako každý rok jsou s pečlivostí, paní majitelce vlastní, srovnány dnes a denně před obchodem. LČ

**VAŠE DOTAZY, PŘIPOMÍNKY ČI POCHVALY PŘEDÁVEJTE,
PROSÍM AŽ UŽ V PÍSEMNÉ ČI ELEKTRONICKÉ PODOBĚ DO SCHRÁNKY OÚ!**

OBECNÍ ZPRAVODAJ – vydává Obec Přezletice, evidenční číslo MK ČR E 19096, vychází čtvrtletně, náklad 500 kusů.
Redakční rada: ing. Ludmila Červínová, ing. Veronika Vrecionová, ing. Ladislava Kopáčková, grafická úprava: Josef Slunéčko.
Redakce a příjem inzerce zpravodaj@prezletice.cz. Uveřejňované příspěvky nemusí vyjadřovat názor redakční rady